

ת"פ 29349/02/15 - מדינת ישראל נגד מרי אגדזניאן

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 29349-02-15 מדינת ישראל נ' אגדזניאן

בפני
כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מרי אגדזניאן

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רמי שיינפלד

ב"כ הנאשמת עו"ד קובי מרגולוב

הנאשמת בעצמה

גזר דין

על פי הודאתה הורשעה הנאשמת באחת עשרה עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

הנאשמת עבדה בחברת "מתן" שעסקה במתן סיוע לקשישים.

במסגרת תפקידה בחברה, היתה הנאשמת אמונה על איתורם של קשישים הזקוקים למטפלים צמודים ומתן מענה לצרכיהם.

לאחר שגמלה בליבה של הנאשמת החלטה להונות את הקשישים ונזקקים אחרים, היא הציגה מצג כוזב לפיו היא מועסקת בחברת "עמידר", או מחלקת הרווחה של עיריית ראשון לציון, העובדת עם חברת "עמידר" ויכולה לסייע בקבלת דירה מ"עמידר" בהקדם.

בתמורה לכך דרשה הנאשמת מקורבנותיה סכומי כסף גבוהים, אותם שללה לכיסה מבלי שקידמה את קבלת הדירה כמובטח ותוך ניצול חולשתם ומצוקתם של קורבנותיה.

כתב האישום מפרט אחד עשר מקרים כאלה, שהתרחשו בשנים 2009-2010, במהלך תקופה זו קיבלה

הנאשמת מקורבנותיה סכומים כוללים של כ-548,000 ₪.

ב"כ המאשימה הדגיש בפתח דבריו את דברי נפגעי העבירה בבית המשפט, כפי שעוד יפורט להלן. הוא ציין כי מדובר בנפגעי עבירה שהם עולים חדשים, אמהות חד הוריות, אנשים מבוגרים שהשפה העברית אינה שגורה בפהם ואת כל אלה ניצלה הנאשמת ניצול ציני על מנת לעשוק אותם.

מתחם הענישה הראוי לטעמה של המאשימה נע בין 4-6 שנות מאסר לריצוי בפועל, כאשר לטעמה של התביעה העונש הראוי לגזור על הנאשמת מצוי באמצעו של מתחם זה, לצד עונש מאסר מותנה, קנס משמעותי ופיצוי הולם לנפגעי העבירה.

ב"כ התביעה הדגיש את פרק הזמן הארוך בו בוצעו מעשי העבירה ואת דרך ניצולם של נפגעי העבירה. מדובר לדבריו, בביצוע שיטתי של מעשים מתוכננים ובבחירה מכוונת באוכלוסיות מוחלשות.

עוד הדגיש ב"כ התביעה כי המעשים נעשו למען בצע כסף.

מכלל הסכום שנלקח הושבו על ידי הנאשמת כ-150,000 ש"ח.

ב"כ התביעה הפנה אל האמור בתסקיר שירות המבחן ולפיו מטשטשת הנאשמת מאחריותה למעשי העבירה ובניגוד להודאתה בכתב האישום המתוקן.

ב"כ התביעה ביקש לדחות את המלצות שירות המבחן להטיל על הנאשמת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, באשר לטעמו אין בעונש שכזה לשרת את האינטרסים הציבוריים שבענישה.

את טיעוניה תמכה התביעה באסופת פסיקה שהוצגה לביהמ"ש.

ב"כ הנאשמת פתחה את טיעוניה בכך שהנאשמת היא שחשפה את מעשי המרמה, בכך שהתייצבה במשטרת ישראל והפלילה את עצמה במעשים. היא זו שחשפה את פרטי המתלוננים, שכן איש מהם לא הגיע ביוזמתו להתלונן.

עוד טענה ב"כ הנאשמת כי חלק ניכר של סכומי הכסף הושבו על ידי הנאשמת וכן הדגישה את חלופי הזמן הרב מאז ביצוע מעשי העבירות ואת העובדה כי כתב האישום הוגש בחלוף כמעט ארבע שנים מביצוע העבירות.

ב"כ הנאשמת הפנתה אל תסקיר שירות המבחן ובו תיאור הרקע לביצוע המעשים, אשר בשל צינעת הפרט לא יפורט כאן.

ב"כ הנאשם הדגישה את הנסיבות האישיות של הנאשמת ואת מצב הדברים בו היתה נתונה בתקופה הרלבנטית, אשר הביא אותה לביצוע העבירות.

מעבר להסתבכות זו, כך טענה ב"כ הנאשמת, היא לא הסתבכה מעולם עם החוק, מאד פרשה זו, היא נישאה

וכיום היא אם לילדה פעוטה כבת שנה.

שליחתה לעונש מאסר בפועל תפגע בה ובמשפחתה ובעיקר בילדתה.

לטעמה של ב"כ הנאשמת נסיבותיה של הנאשמת, נטילת האחריות וההודאה ממקמים את הנאשמת ברף התחתון של מתחם הענישה וכך ביקשה לקבוע.

מתסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת עולה כי היא בת 32, נשואה ואם לילדה פעוטה כבת שנה.

כיום עובדת כמשווקת בחברת תיירות מרפא.

בתסקיר פירוט הרקע למעשים, שעניינו בתמצית קשר זוגי מורכב ומסובך ובתלות שפיתחה הנאשמת. לדבריה, רק לאחר זמן הבינה את מעשי התרמית בהם היא נתונה ועשתה מאמצים להחזיר את סכומי הכסף והיא זו שפנתה אל המשטרה על מנת לדווח על התרמית, אולם אותו אדם אשר לדבריה היה הגורם המרכזי בפרשה, לא אותר.

היא תארה את תקופת ביצוע העבירות כתקופה משברית עבודה, כמפורט בתסקיר.

הנאשמת נטלה אחריות על המעשים הכירה בפגיעה במתלוננים. היא תארה תחושות בושה וזעזוע נוכח התנהגותה וכן את מאמציה להחזיר למתלוננים את כספם. שירות המבחן ציין כי על אף התחושות שתיארה, ניכר כי היא מתקשה להסביר את הפער שעלה בין התייחסותה כיום לבין עיוותי החשיבה ודפוסי המרמה שעמדו ברקע לביצוע העבירות והתקשתה לתת הסבר מעמיק לאופן פעולתה.

לאור החשש שתתקשה בעתיד לזהות מצבי סיכון עבודה, הסכימה להצעת שירות המבחן להשתלב בהליך טיפולי.

שירות המבחן ציין כי התלבט באשר להמלצתו. הוא אינו מתעלם מחומרת המעשים, שמהותם ניצול אוכלוסיות מוחלשות, אך עם זאת ראה את החשיבות שבהשתלבותה של הנאשמת בטיפול. להערכת שירות המבחן, בהעדר טיפול מעמיק יש סיכון לשחזור דפוסי התנהגות דומים בעתיד.

על כן ועל אף חומרת העבירות, סבור שירות המבחן כי יש להטיל על הנאשמת עונש שיאפשר טיפול כזה במקביל ומדובר בטיפול הנמשך כשנה.

שירות המבחן הוסיף כי בשיחות הביעה הנאשמת מצוקה נפשית נוכח האפשרות כי יוטל עליה עונש מאסר בפועל לאור היותה אם לתינוקת.

לפיכך ולצד ההתרשמות כי ההליך המשפטי היווה גורם מטלטל ומרתיע ובהתחשב בדבריה אודות הפיצוי הכספי שהעבירה לנפגעים, סבור שירות המבחן כי יש להימנע מהטלת מאסר בפועל.

שירות המבחן המליץ על ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, בצד הטלת צו מבחן.

חלק מנפגעי העבירה ביקשו להביא את דבריהם בפני ביהמ"ש. חלקם אנשים מבוגרים, חלקם אמהות חד הוריות ומרביתם ציינו כי על מנת למסור את הכסף לנאשמת, מתוך תקווה כי היא תפעל להשיג עבורם דירה, הם נטלו הלוואות, וספרו על הנזקים שנגרמו להם כתוצאה ממעשים אלה.

מדובר באחד עשר פרטי אישום שעניינם קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

המדובר במעשים אשר קדם להם תכנון והם בוצעו באופן שיטתי וחוזר על עצמו במשך תקופה ארוכה.

באחת עשרה הזדמנויות שונות נעשה על ידי הנאשמת ניצול ציני ובוטה של נפגעי עבירה הנמנים עם אוכלוסיות מוחלשות וחלקם עולים חדשים אשר אינם מעורים בחברה הישראלית ואינם דוברים את השפה העברית על בוריה, כך שהיכולת שלהם לתפקד בחברה ולהסתדר בה, מוגבלת. אוכלוסיה זו, נזקקת דרך כלל, לעזרה על מנת להסתדר מבחינת דיור ונושאים אחרים במדינתה החדשה וחלף זאת, "זכתה" למעשי רמיה והונאה. מרביתם של המתלוננים, כמתואר בכתב האישום ואף בדבריהם בפני בית המשפט, הם אנשים קשי יום, אשר נטלו הלוואות, על מנת למסור לנאשמת את סכומי הכסף שביקשה מהם, והכל מתוך תקווה כי היא תביא לשיפור משמעותי בתנאי חייהם.

אין צריך לומר כי מדובר במעשים פסולים ומכוערים הראויים לכל גינוי והוקעה.

תכנונם המוקדם של המעשים, הביצוע השיטתי, החזרה עליהם שוב ושוב, הניצול הציני והיקפם של המעשים - כ-548,000 ₪, מביאים את עניינה של הנאשמת לרף העליון של מתחם ענישה כלשהו שייקבע.

ולעניין מתחם הענישה - הגם שמדובר באחת עשרה הזדמנויות שונות שהתפרשו על פני תקופה ארוכה, הרי שמאחר שמדובר במעשים דומים ובפרשה אחת, מצאתי לראותם לצורך קביעת המתחם כ"אירוע אחד".

מתחם הענישה הראוי לפרשה זו נע בין 24-60 חודשי מאסר בפועל.

הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה ושיתפה פעולה באורח מלא ביותר עם המשטרה בחשיפת הפרשה ואף הודתה באשמה והביאה בכך לחיסכון בזמן שיפוטי ולהימנעות מהעדתם של נפגעי העבירה.

באשר לאמור לגבי ביצוע העבירות בתסקיר שירות המבחן יש ליתן לדברים משקל, אך משקל מסויים. הנאשמת מטילה לא מעט מאחריותה למעשים בפרשה זו על גורם נוסף, שלדבריה, היתה תלויה בו אותה עת ונתונה במערכת יחסים לוחצת, מורכבת וסבוכה.

הדברים אינם עולים מלשוננו של כתב האישום המתוקן.

עוד יש ליתן תשומת לב לחששו של שירות המבחן כי אם לא תשולב הנאשמת בהליך טיפולי מתאים קיים חשש להישנות דפוסי פעולה מעין אלה.

שירות המבחן המליץ על הליך טיפולי כזה והנאשמת הביעה נכונותה להשתלב בו, אך עד כה, לא החל הליך כזה.

התחשבתי מעבר לאמור לעיל בכך שמעבר לפרשה זו לא הסתבכה הנאשמת בעבירות כלשהן והיא מנהלת אורח חיים נורמטיבי. עוד התחשבתי כי מאז היא נישאה, הקימה משפחה והיא אם לילדה פעוטה.

אני ערה להמלצות שירות המבחן בעניין ענישתה של הנאשמת, אך לא אוכל לקבלן. אף כי יש ליתן משקל לכל הנסיבות שנשקלו לעיל ואף שירות המבחן המליץ בגינן להקל עימה, ויש בהן כדי להביא לקולא, אך לא עד כדי קבלת המלצות שירות המבחן וענישתה של הנאשמת בעונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

שירות המבחן אמון על שיקוליה של הנאשמת ועל אלה בלבד.

בית המשפט הוא שאמון על מכלול השיקולים ובכלל אלה אף על האינטרסים הציבוריים.

על כן, בבואו לגזור את הדין, ישקול אף את המלצות שירות המבחן, אך ייעשה זאת כשיקול אחד במכלול השיקולים כולם, ולא כשיקול בלעדי, בלתי - אין.

עוד שקלתי כי זהו העונש הראשון המוטל על הנאשמת וממילא עונש המאסר בפועל הראשון המוטל עליה.

לולא כל אלה וכאמור לעיל, היה עונשה של הנאשמת מצוי ברף העליון של מתחם הענישה.

לאחר שיקול מכלול השיקולים אני גוזרת על הנאשמת עונש כולל -

36 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורה ממאסר, לבל תעבור עבירה כלשהי שעניינה מרמה או הונאה.

קנס בסכום של ₪ 75,000 או 12 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בעשרים תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/9/17 והבאים אחריו בכל 1

לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מחייבת את הנאשמת בתשלום פיצוי לנפגעי העבירה בסכום כולל של 400,000 ₪.

המאשימה תעביר לבית המשפט, בתוך 10 ימים, פירוט של נפגעי העבירה שטרם הוחזר להם כספם וכן סכומי הכסף שטרם הוחזרו להם. לאחר מכן, תינתן החלטתי בדבר אופן התשלום של פיצוי זה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ז, 19 יולי 2017, במעמד הצדדים.